

ת"פ 4598/08/20 - מדינת ישראל, משטרת ישראל, תביעות שלוחת רמלה נגד חאתם ג'רושי (עציר)

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 4598-08-20 מדינת ישראל נ' ג'רושי(עציר)

בפני כבוד השופט, סגן הנשיאה מנחם מזרחי
מדינת ישראל משטרת ישראל תביעות שלוחת רמלה
מאשימה:
באמצעות ב"ג עוה"ד יסמין נוי

נגד
נאשם:
חאתם ג'רושי (עציר) באמצעות ב"כ עוה"ד יקי קהן ויוסי
אשכנזי

החלטה שתי בקשות בפניי:

הראשונה, עתירה לגילוי ראיה חסויה, שלפיה יש להורות על הסרת החיסיון על מרבית הכלול בתעודת החיסיון שהוצאה מכוח סעיף 45 לפקודת הראיות (נוסח חדש) תשל"א - 1971.

השנייה, בקשה להוצאת צו להמצאת מסמכים ומוצגים, לפי סעיף 108 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב) התשמ"ב - 1982.

א. כתב-האישום וזירת המחלוקת:

כתב-האישום מייחס לנאשם ריבוי עבירות של איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין התשל"ז - 1977, עבירת תקיפה לפי סעיף 379 לחוק הנ"ל ושיבוש מהלכי משפט לפי סעיף 244 לחוק הנ"ל.

ע'אנין ג'רושי (עת/1) ובאסם ג'רושי נשואים זה לזה.

הנאשם הינו אחיו של באסם - גיסה של ע'אנין.

הנאשם נשוי לנור ג'רושי.

שני הזוגות חיים יחד עם ילדיהם באותו מבנה ברמלה - הזוג הראשון בקומה הראשונה והנאשם וזוגתו בקומה השנייה.

בין הנאשם להדין אלשמאלי (עת/3), המרצה עונש מאסר, קיים סכסוך.

הנאשם חשד כי בין ע'אנין למחמוד סלאמה (עת/4) המרצה עונש מאסר בבית הכלא קיים קשר זוגי.

בטרם תאריך 17.7.20 התקשר הדין מבית הסוהר למספר טלפון נייד השייך לנו, אולם הנאשם השיב לשיחה.

הנאשם כעס שהדין התקשר לאשתו והשניים החליפו גידופים.

הנאשם חשד, כי ע'אנין, היא זו שמסרה להדין את מספר הטלפון של אשתו ועל רקע זה הוא ירד אל הקומה הראשונה לדירתה, פתח את הדלת, נכנס פנימה, צעק לעברה והטיח בה את חשדו.

ע'אנין אמרה לנאשם, כי לא מסרה את מספר הטלפון של אשת הנאשם להדין.

אז, אחז בה הנאשם בחוזקה בידה השמאלית ותקף אותה בשתי מכות אגרופ בראשה.

אותה עת, כאשר הנאשם שוהה בביתה של ע'אנין, התקבלו למכשיר הטלפון הסלולארי של ע'אנין שיחות המזוהות כשיחות יוצאות מבית-הכלא, אולם היא לא ענתה לשיחות.

בהמשך, התקשר מחמוד אל ע'אנין והנאשם אמר לה להגיד לו שישנם שיבושים בקו, ע'אנין שוחחה עמו והשיחה הסתיימה.

בהמשך, התקשר מחמוד למספר הטלפון הנייד של נור, אשת הנאשם, שאותו החזיק הנאשם בידו. הנאשם השיב לשיחה, כאשר סבר שמדובר בהדין. אז אמר הנאשם: "מה הגעתם למצב הזה לדבר עם הבנות והנשים שלנו? אני אזיין את אימא שלך שיש לה תחת גדול" וכן אמר שיהרוג את אבא שלו.

בהמשך, שהו הנאשם וע'אנין בסלון הדירה. הנאשם ביקש ממנה שתספר לו אודות ההכרות בין בת אחותה - סוהה לבין בעלה - עומר אבו קשאק.

אותה עת איים הנאשם על ע'אנין באומרו: "אני ארצח את סוהה ועומר אבו קשאק וגם ארצח את סיהאם, ואחר כך ארצה את כל המשפחה שלך ומשפחת אבו עישה וגם ארצה אותך". וכן: "לפני שבוע הייתי חושב לשרוף אותך ואת

הילדים שלך בבית". בהמשך, איים על ע'אנין באומרו לה שיהרוג אותה וישרוף אותה ואת הילדים שלה בגלל שהיא שרמוטה והילדים שלה יצאו כמוה.

בהמשך, התקשר מחמוד לע'אנין וביקש לדעת את זהותו של מי ששווה עמה. הנאשם השיב לשיחה ואמר למחמוד: "אתה יודע לאן אתה מתקשר?... בפעם הקודמת ריחמתי על גדול המשפחה שלכם, הפעם אני לא ארחם עליו", ניתק את השיחה ונטל את הטלפון לידיו.

כאשר הגיעו אל המקום שוטרים, ליווה הנאשם את ע'אנין אל הניידת תוך שדרש ממנה לא לספר כלום מהשיחה ביניהם וכן שתספר במשטרה ש"מחמוד סלאמה הודיע שיש איתי בעיה והכל שקר כדי לעשות לו פאדיחה בכל השכונה" ולכן מבקשת לחזור לביתה.

השלב הדינוני שבו הוגשו הבקשות הינו לאחר שעדותה של ע'אנין נשמעה בפניי במסגרת הבקשה לעדות מוקדמת. היא הוכרזה עדה עוינת וכל אמרותיה שנגבו במשטרת ישראל הוגשו.

מטבע הדברים, בשלב כה מקדמי איני יכול להיחשף למלוא זירת המחלוקת.

ואולם, מאחר ומדובר בעדה מרכזית, שכאמור במהלך הדיון הוכרזה עוינת ואמרותיה הוגשו במסגרת סעיף 10א לפקודת הראיות, ונוכח השאלות שהוצגו לה בחקירה הנגדית, הרי שבהחלט ניתן לקבל ממד אודות זירת המחלוקת וקו ההגנה שננקט בידי הנאשם.

ב. הבקשה להסרת החיסיון:

(1). באופן כללי, תעודת החיסיון מחסה את החומרים הבאים:

ראשית, אמרות רבות, נוספות של עדת התביעה המרכזית, ע'אנין, המתלוננת, שמסרה את עדותה המוקדמת.

שנית, עשר ידיעות מודיעיניות, אולם הנאשם צמצם את העתירה ביחס לשתי ידיעות מודיעיניות בלבד המסתיימות בספרות 830 ו - 691.

שלישית, אופן ביצוע השיחה שבמסגרתה הודיע אדם את הודעתו למשטרת ישראל.

בתאריך 10.11.20 נערך דיון במעמד הצדדים, לאחריו דיון במעמד צד אחד בנוכחות אשת המודיעין הרלוונטית של משטרת ישראל וקיבלתי לידי לעיון חומרי חקירה רבים (פרוטוקול חסוי בכספת בית המשפט).

מטבע הדברים, איני יכול למסור הנמקה מלאה להחלטתי זו, בלא לחשוף במה דברים אמורים, ולפיכך ההחלטה תפנה אל החומרים שקיבלתי המצויים בקלסר, תוך סימונם כפי שיצוין להלן.

בחנתי את החומרים החסויים בקפידה ושקלתי אותם לפי הנחיות בית-המשפט העליון במקרים שכאלה (ראו, אך לאחרונה, בע"פ 2403/20 **מדינת ישראל נגד פלוני** - 9.11.20 תוך הפנייה לכל הכללים שנקבעו) ובאתי אל המסקנות שלהלן:

(2). תחילה, לעניין אמרותיה הנוספות של עדת התביעה, המתלוננת, ע'אנין:

המאשימה הגישה לעיוני קלסר ובו אמרותיה המלאות, תוך ציון החלק המושחר, החסוי.

תחילה אציין, כפי שהודעתו לצדדים במעמד הדיון, כי ביחס לאמרות המתועדות בדיסק (נמסר כי הנאשם קיבל דיסקים ערוכים, מצונזרים), איני מפעיל שיקול דעת לפי השמע או הצפייה משום, שאיני דובר את השפה הערבית ברמה כזו המאפשרת לי להפעיל שיקול דעת ישיר. ואולם, שיקול הדעת יופעל בהתאם להודעות ולתמלילים שאליהם אתייחס.

כבר עתה אבהיר: במועד המתואר בכתב-האישום, לפי הטענה, נוהל בין הנאשם למתלוננת (שהיא העדה המרכזית בתיק זה) שיח שונה, ובמהלכו אמר הנאשם למתלוננת, בין השאר, דברי איום שונים והם מיוחסים לו בעובדות. ואולם, תעודת החיסיון חוסה קטעים נרחבים מתוך הדברים שמסרה ע'אנין למשטרה, שאותם, לכאורה, אמר לה הנאשם באותו מעמד.

ניחא - חיסיון לגבי דברים אחרים, ממועדים אחרים, חיצוניים לכתב-האישום, שאותם אני מוכן לאשר, אך איני סבור, כי ניתן לצנזר משפטים, להוציא את חלקם מהקשרם, וזאת ביחס לדברים שנטען כי הנאשם אמר לה ובאותו מעמד המיוחס לו בכתב-האישום.

ראשית, אם הנאשם אמר למתלוננת את מלוא הדברים, הרי שהם בידיעתו ואין כאן סוד מוכמן. שנית, אם הנאשם לא אמר לה את הדברים, יש לאפשר לב"כ להוכיח כי הדברים שהיא מסרה למשטרה הם בדיה, ולפיכך הם משליכים גם על יתרת הדברים המיוחסים לו בכתב-האישום. שלישית, תעודת החיסיון חוסה גם דברים שמיוחסים לנאשם בכתב-האישום, ויש לאפשר לנאשם לחקור את המתלוננת אודותיהם.

ומן הכלל אל הפרט:

ת/1 הינו תמליל החקירה מתאריך 18.7.20:

לא מצאתי בחלקים החסויים רלוונטית או חיונית להגנת הנאשם, למרות שיש שם גם חלקים שלמרות שאין הם

קשורים לחקירה אין להבין מדוע נחסו (כגון עמוד 30 שורות 25 - 32).

ת/2 היא הודעת המתלוננת מתאריך 19.7.20 שעה 14:38:

בעמוד 2 שורות 32 - 33 נמחקו מילים שאותם טענה המתלוננת, כי הנאשם אמר לה **באותו מעמד, באותה משיכה**. איני סבור כי ניתן להוציא מהקשרו את כל המשפט ולחסות דברים שנטען כי הנאשם אמר למתלוננת שהם ממך העניין.

ודוק: יקרא הקורא את המשפט בעמוד 2 שורה 32 - 33 ואז יקרא את סעיף 8 לעובדות כתב האישום ושאל את עצמו מדוע לחסות את המשפט ? (דוגמא אחת מני רבות).

בעמוד 2 שורה 35 נמחקו המילים שבהמשך. לא ניתן לחסות את הנתען, ויש לאפשר לנאשם להטיח את הדברים בפני העדה, במיוחד נוכח **הביטוי** שאותו ציינה המתלוננת בעמוד 3 שורה 36 (המילה השישית). עיון בפרוטוקול החקירה הנגדית מלמד, כי הביטוי המצוי עמד לנגד עיני ב"כ הנאשם בחקירתם והוצג בפני העדה (עמוד 28 לפרוטוקול). היא נשאלה בעניין זה ונמסרה תגובתה, ולפיכך עניין זה הופך להיות **רלוונטי וחיוני** ביותר להגנת הנאשם, משום שהוא עלול לרדת עד כדי טיעון הנוגע למהימנותה של העדה.

בעמוד 3 שורה 40 והלאה, הובאה שיחה של העדה עם הנאשם, המצויה, כך לפי הטענה בידיעת הנאשם, לרבות האמור בשורה 42 והלאה. זהו מלל רלוונטי וחיוני להגנת הנאשם ובכלל זה רשאי הנאשם להטיח בעדה את הטענה האמורה בשורה 32, שהיא טענה כבדת משקל - אם נטען שיצאה מפיו של הנאשם באותה שיחה. דברים דומים ניתן לומר גם ביחס לנטען בשורה 46 והלאה, שלכאורה מגיעים מפיו של הנאשם.

קריעת קטעים באמצעות גרזן גם ולא בסכין של מנתחים, מתיאור השיחה שבין המתלוננת לנאשם **ביחס לאותה שיחה ולאותו מעמד** היא קריעה מלאכותית ביותר, שעלולה להוציא דברים מהקשרם ולפוגע בהגנתו של הנאשם.

אני סבור, שיש לאפשר לנאשם להציג את הטענה בפני בית-המשפט, שכפי שלא יתכן שאמר את הדברים הנתענים החסויים, כך גם לא אמר ולא התנהג כפי המיוחס לו בכתב ה-האישום שמבוסס על אמרתיה של העדה.

דוח התשאול מתאריך 20.7.20 (לא הוגש יחד עם יתרת האמרות) בסעיפים ד', ה', ז', מתאר, בעיקרו את הדברים שביחס אליהם התייחסתי לעיל.

ת/2א הינו תמליל החקירה מתאריך 19.7.20:

יש להתאימו בכפוף להערות דלעיל או לפחות ליצור פראפרזות מסכמות.

באופן עקרוני, כאמור, השיחה של המתלוננת עם הנאשם, והדברים שאמר לה **באותו מעמד נשוא כתב האישום** (לא דברים אחרים שנאמרו אם נאמרו במועדים אחרים על נושאים אחרים) הן חלק רלוונטי מחומר הראיות, כדי לאפשר לנאשם לטעון ביחס למהימנותה, כלומר שכפי שלא אמר לה דברים פלוניים לא אמר לה את הדברים המיוחסים לו בכתב-האישום, מה גם שאלו דברים שלכאורה בידיעתו של הנאשם.

וידגש: ניחא הייתה המאשימה מוסרת במעמד הדיון החסוי, כי ביחס לדברים אלה מתנהלת חקירה סמויה וכיו"ב, תוך שהיא מוסרת מועדים, אך הדברים לא נאמרו ולא נמסר כל פירוט בעניין זה.

ת/3 היא הודעת המתלוננת מתאריך 21.7.20 שעה 10:05:

אני סבור שטיב המידע שהובא בעמוד 5 שורה 102 - 105 עשוי להיות רלוונטי וחיוני להגנת הנאשם, משום שבכוחו לסייע בשאלות של מהימנות, **תוך הצגת מניע אפשרי לאמירת הדברים**, הצגת טענה **לתאום דברים**, במיוחד כאשר המידע נמסר הינו ביחס לאדם רלוונטי ביותר במשפט.

בנוסף, המידע הנטען בשורה 110, שנאמר באותו מעמד על-ידי הנאשם, כך לפי הטענה, וכן המידע שנמסר בעמוד 6 שורה 133 מהמילה האחרונה כולל שורה 134, בהחלט מקים רלוונטיות וחיוניות להגנת הנאשם.

בנוסף, אין להבין מדוע המשפט שבשורה 150 - 151 חסוי, שהרי לכאורה הוא מצוי בידיעת הנאשם, ויש לאפשר לב"כ הנאשם לברר בחקירה הנגדית, כדי לטעון טענות של מהימנות כלפי המתלוננת ביחס לאותה התנהלות.

ת/3א הינו תמליל החקירה מתאריך 21.7.20:

יש להתאימו להערות דלעיל.

ת/4 היא הודעת המתלוננת מתאריך 27.7.20 שעה 10:40:

לא מצאתי בחלקים המושחרים ראיה רלוונטית וחיונית להגנת הנאשם ומנגד מובן האינטרס המוגן באותן שורות חסויות.

לכן, אין לערוך כל שינוי בתמליל הרלוונטי ת/4א.

(3). אמרות של עדים נוספים:

בטרם דנים באמרות אלו, יש לזכור את הרקע רב השנים, השורר בין הדמויות, כפי שפורט בפני בית-המשפט, ושחלקו מוצא ביטוי חלקי בכתבי-אישום אחרים שהובאו לעיון בית-המשפט.

בהודעתו של אמיר סלאמה מתאריך 28.7.20 (עת/2):

התעודה חסתה את הדברים שמסר בעמוד 2 שורות 26 - 34.

במהלך עדותה של העדה היא נשאלה שאלה רלוונטיות ביחס לכך (עמוד 35 שורות 10 - 11).

כלומר, החקירה הנגדית, אשר באה לברר את טיב הקשר, שנענתה בתשובה שנענתה, הפכה את הנושא לרלוונטי וחיונית להגנת הנאשם - שוב בפנינו נושא היורד אל המהימנות של העדה.

כאמור, מדובר בעדי תביעה שצפויים להעיד במשפט.

אני סבור, שבנסיבות תיק זה טיב הקשר בין שני עדי תביעה חשובים בהחלט רלוונטי וחיוני להגנת הנאשם.

כך, למשל, אין דינם של שני עדי תביעה המגיעים מכיווני ידע שונים נפרדים כדינם של שני עדים המגיעים מאותו כיוון ושכפי הנראה חלקו ביניהם את הידע המשותף בטרם מסרו הודעות במשטרה.

בהודעתו של מחמוד סלאמה מתאריך 26.7.20 (עת/4):

התעודה חסתה את הדברים שמסר בעמוד 2 שורות 20 - 25.

אין חולק כי מדובר בפרטים שיש להבין מדוע נותרו חסויים.

ועדיין, יש לזכור, כי מדובר בעת/4, שהינו, כפי הנראה עד עובדתי, רלוונטי בעל משקל, ובהחלט יש לאפשר לב"כ הנאשם להציג בפני בית-המשפט שאלות שונות הנוגעות למהימנותו. ודוק, איני דן במהימנות הכללית, אלא במהימנות הקונקרטית הרלוונטית לתיק.

האינטרס הציבורי הברור לחסות את הדברים שנמסרו הינו רב משמעות, אולם לא על חשבון הגנתו של הנאשם.

ודוק: בחקירה הנגדית, ב"כ הנאשם בהחלט שאל את המתלוננת שאלות ביחס לנושאים אלו (עמוד 35).

בעמוד 3 שורות 43 והלאה חסות התעודה דברים נוספים שנמסרו על-ידי העד. ואולם שורות 45 - 46 הן בהחלט אמרות רלוונטיות, שהרי עובדות אלה מאזכרות בכתב-האישום ומיוחסות לנאשם, ויש לאפשר לו לחקור ביחס לכך ולהצליב עדויות לשם מציאת סתירות הנוגעות למהימנות.

(ברור שיש לערוך את התמליל הרלוונטי מאותו יום בכפוף להערות דלעיל).

בהודעת הדין אל שמאלי מתאריך 26.7.20 (ע/3):

התעודה חסות את שורות 11 - 12. אין להבין מה האינטרס לחסות מידע אלמנטרי שכזה.

בעמוד 3 שורה 45 מהמילה "אציין" והלאה עד שורה 47, זהו מידע רלוונטי וחיוני להגנת הנאשם שאין לחסותו, משום שהוא נוגע למהימנות המתלוננת ויתכן שבכוחו להצמיח לב"כ שאלות ביחס למניעה.

מובן שאת תמליל החקירה מתאריך זה יש להתאים להערה דלעיל.

בהודעת הדין אל שמאלי מתאריך 28.7.20 (ע/3):

לא מצאתי, במשפט החסוי בשורה 3 חומר רלוונטי או חיוני להגנת הנאשם.

בחלקים החסויים שדוח הפעולה מאת דוד בנו מתאריך 20.7.20 ובזכ"ד מאותו יום ואלו מתאריך 27.7.20:

לא מצאתי ראיות רלוונטיות או חיוניות להגנת הנאשם.

אין במילים החסויות בת/1 שהינו דוח הפעולה מתאריך 18.7.20 מאת יניב עמרם מידע חיוני ורלוונטי להגנת הנאשם.

(4). הידיעות המודיעיניות:

בחנתי את שתי הידיעות המודיעיניות (ידיעה 830 וידיעה 691) תוך השוואתן לפראפרזות שנמסרו לב"כ הנאשם ולהלן הערותיי:

ביחס לידיעות קיבלתי מידע במעמד צד אחד אודות מוסר הידיעות (הפרוטוקול החסוי).

הבאתי לתשומת ליבי את הרגישות המיוחדת ביחס לידיעה 830, שאמנם **עתה** אינה מצמיחה רלוונטיות או חיוניות להגנת הנאשם, אך יתכן ובהמשך הדרך תשנה את מצב הדברים.

יחד עם זאת, נוכח השאלה שנשאלה בחקירה הנגדית בעמוד 28 שורות 2 - 5 בדבר השימוש של המתלוננת בטלפון הסלולארי מנוי 052-2503610, והמשמעויות שמבקשים ב"כ הנאשם לטעון בעניין זה, אשר מאזכר גם בפראפרזה, **תהא חייבת המאשימה להסכים במשטרה, כי המתלוננת אכן ביצעה שימוש במספר המדובר, שאם לא כן יהפוך זהותו של מוסר הידיעה לראיה רלוונטית וחיונית במשפט.**

על כן, בכפוף להערה דלעיל, אני דוחה את הבקשה ככל שהיא נוגעת לשתי הידיעות שהתבקשו.

(4). ביחס לאופן ביצוע השיחה למשטרת ישראל, קיבלתי הסבר במעמד צד אחד ואני סבור כי אין רלוונטיות או חיוניות, בשלב זה, למידע המבוקש, להגנת הנאשם.

ג. לעניין הבקשה לפי סעיף 108:

בעניין זה הבקשה היא לקבל את הקלטות השיחות שניהלו עדי תביעה 3 ו- 4 מבית-הכלא עם המתלוננת יחד עם רישום פלט השיחות היוצאות.

נמסר כי אלו חומרי ראיות שהיחידה החוקרת לא שמה את ידה עליהם והם אינם ברשותה.

מטבע הדברים, אני יכול להביע עמדה ביחס לראיות **שלא בחנתי אותן במישרין** והפעלתי ביחס אליהן שיקול דעת.

ואולם, על פני הדברים, ברמה הלכאורית, נוכח העובדה כי מדובר **במערכת של שיחות בין עדי תביעה, ולפי הרקע הקיים** בין הצדדים, והראיות שנחשפתי אליהם **בחקירה הנגדית**, יחד עם הפלט **נ/1** אין לדחות את טענת ב"כ הנאשם, **על פני הדברים**, כטענה חסרת שחר, או כמסע דייג, ויש לאפשר להם לבחון את הטענה, שיתכן ובשיחות המבוקשות יש חומר ראיות רלוונטי וחיוני וחקירה סבירה הייתה אמורה לשם את ידה על אותן שיחות ולבחון אותן.

מנגד, בשלב הראשוני זה, אני סבור שאין להורות למאשימה לערוך בדיקה לפרק זמן ארוך אחורה, אלא שהבדיקה תעשה צעד אחר צעד.

עוד שקלתי את הפגיעה בפרטיות הצדדים ולפיכך יש נקוט ביחס לחומרים המדוברים משנה זהירות.

על כן, אני מורה, כי המאשימה תערוך את הבדיקה המבוקשת ליום האירועים המתואר בכתב-האישום, אך גם עשרה ימים אחרונה וחמישה ימים קדימה ועליה לתפוס את החומרים המבוקשים בשב"ס.

ניתן בזאת צו המופנה לשב"ס להעביר את פלטי השיחות ואת התכנים עצמם, ככל שהחומרים מצויים במערכות שב"ס לידי משטרת ישראל וזאת ביחס לחומרים בין התאריכים 8.7.20 - 17.7.20 - 22.7.20.

המאשימה, באמצעות משטרת ישראל, תקבל לידיה את כל חומרי הראיות המדוברים ומשטרת ישראל תעבד ותמייין אותו מבחינה חקירתית. לאחר מכן, יובאו החומרים להחלטה משלימה של בית-המשפט.

ד. תוצאה:

מכל האמור לעיל, התוצאה היא שאני מקבל את שתי הבקשות, בסייגים וכפי הפירוט דלעיל.

בכל הקשור לעניין תעודת החיסיון, נוכח העובדה כי מדובר בנאשם עצור עד תום ההליכים, המאשימה תמסור את עמדתה בתוך 10 ימים.

הקלסר אשר נמסר לי במעמד הדיון נמסר להפקדה בכספת בית-המשפט.

ואחרית דבר: זהו תיק מיוחד, שבהחלט מומלץ לצדדים להגיע להידברות כדי להגיע לסיומו בדרך של הסכמות.

ת.פ. 22.11.20.

השעה 12:00.

ניתנה היום, כ"ה חשוון תשפ"א, 12 נובמבר 2020, בהעדר הצדדים.